

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem drzew martwych, złomów i wywrotów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- b) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- c) niszczenie i uszkodzanie drzew, krzewów i innych roślin,
- d) niszczenie gleby oraz pozyskiwanie kopalin,
- e) zmianą stosunków wodnych,
- f) wykonywanie jakichkolwiek czynności gospodarczych,

- g) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- h) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.

4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

535

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 listopada 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ptasi Raj” obszar lasu o powierzchni 198,07 ha w Leśnictwie Kępa Nadleśnictwa Państwowego Stegna, położony w miejscowości Córki Wschodnie, w gromadzie Sobieszewo, w powiecie gdańskim województwa gdańskiego, stanowiący 320 oddział lasu pododdziały a, b, c, f, g, h, oraz część pododdziału „d” według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952—1961 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone trwale w terenie oraz na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych obszaru bagien wraz z dwoma zarastającymi trzciną jeziorami na żuławach wiślanych, stanowiącego naturalną ostoję ptactwa wodnego i błotnego oraz miejsce wypoczynku ptaków przelotnych.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) łowienie ryb, z wyjątkiem jednego lub dwu odłowów selekcyjnych w roku pod nadzorem Nadleśnictwa Państwowego Stegna,
- b) pasanie zwierząt gospodarskich i prowadzenie jakiegokolwiek hodowli zwierząt,

- c) pozyskiwanie roślin lub ich części, a zwłaszcza trzciny i szuwarów, z wyjątkiem pozyskiwania trawy na łąkach,
- d) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- e) niszczenie gniazd oraz wybieranie jaj i piskląt,
- f) wycinanie drzew i krzaków,
- g) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy,
- h) używanie na wodach jezior wszelkich środków lokomocji wodnej, z wyjątkiem używania łodzi Stacji Ornitologicznej w Górkach Wschodnich koło Gdańska w czasie badań naukowych oraz łodzi w czasie dokonywania odłowów selekcyjnych,
- i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych, z wyjątkiem konserwacji istniejącego wału ochronnego oraz prac związanych z utrwaleniem i zalesieniem wydm nadmorskich,
- j) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

536

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 listopada 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Świerszczów” obszar lasu o powierzchni 46,08 ha w Leśnic-

twie Świerszczów Nadleśnictwa Państwowego Kołacze, położony w miejscowości Świerszczów, w gromadzie Świerszczów, w powiecie chełmskim województwa lubelskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi pododdziały a, b, c, d, f, g, h, i, k, 1, 2 w oddziale 5, według numeracji przyjętej w

planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych jeziora typu eutroficznego i wielu rzadkich roślin reliktowych (*Aldrovanda vericulosa*, *Salix lapponum*, *Salix mertilloides*), występujących na przylegającym do jeziora torfowisku.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania na terenie oddziału 5a, d, g, h, i, k drzew martwych, wywrotów i złomów,
- b) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- c) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

- d) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- e) zmiany stosunków wodnych, kopanie rowów odwadniających i odpływowych,
- f) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- g) niszczenie gleby,
- h) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- j) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

537

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 listopada 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Mały Borek” obszar lasu o powierzchni 90,49 ha w Leśnictwie Mały Borek Nadleśnictwa Państwowego Piaska, położony w miejscowości Piaska, w gromadzie Gruszki, w powiecie augustowskim województwa białostockiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 200, 201, 241, 242 według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952—1961 r. Granice rezerwatu oznaczono na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych typów boru sosnowego, właściwych dla Puszczy Augustowskiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyski-

wanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie żywicy,
- e) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- f) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamienia i innych kopalin,
- i) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

538

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 listopada 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Torfowisko przy Jeziorze Czarnym” obszar lasu o powierzchni 46,17 ha w Leśnictwie Jedlianka Nadleśnictwa Państwowego